अध्यापिकस्य मुखे दीनानुकम्पा समुत्पन्नः। अध्यापिकः बालेन गृहं गतवान्। बालः स्नेहाः छात्राः अस्ति।

~~वर्षाणां गच्छन्~~।

वर्षाणां गच्छतिस्म। बालु अद्य एकं वैद्यः (डोक्टर) अस्ति। दरिद्रमेवं मनुष्याणां परिपालनेन वैद्यः आसीत्। बालु दरिद्रमेवं मनुष्याणां ईश्वरः आसीत्। बालु वैद्यशालायां गत्वा तत्र समये एकं मार्गस्य समीपे एकं वृद्धा उपविशन्ति। तत्र बालु पश्यति। सः शीघ्रम् वृद्धस्य समीपे गत्वा। बालस्य मुखे दीनानुकम्पा समुत्पन्नः। सः तत्र वृद्धेन तस्य प्रकोष्ठं गच्छन्ति। बालु तत्र वृद्धस्य वदनं एकं विषमं पश्यति। बालु पृच्छति "मातस्य मुखे किं विषमं? मम पुत्रः मत्या उपेक्षितुं करोति। बालस्य नेत्रे अश्रु निश्यति आसीत्। बालु अल्पमेवं वृद्धस्य मुखं पश्यति। तत्र समये बालस्य मनसि अध्यापिकस्य वदनं विस्मरन्ति। तत्र समये बालु ज्ञाता तत्र वृद्धा मम अध्यापिकः आसीत्।

बालु वृद्धेन पृच्छति "अहं बालु अस्मि) वृद्धस्य वदने मन्दहासं अल्पं समुत्पन्नः। बालु वृद्धायै भेषजम् ददाति। बालु तत्र वृद्धेन बालस्य गृहे क्षणितवान्। वृद्धस्य मुखे सन्तोषं आगतवान्।

बालस्य गृहे गच्छति समये तत्र वृद्धा बालेन पृच्छति "कथं मत्या विस्मरन्ति? बालु अल्पमेवं मन्दहासेन, उत्साहेन अवदत् "स्नेहस्य प्रतीकः अस्ति अतः अहं न विस्मरन्ति। त्वं मम अम्बाः अस्ति। मम अम्बाः मृत्यु समये तत्र वदने मत्या दीनानुकम्पाः आसीत्। तत्र तस्य कारणेन अहं अद्य एकं

वैद्यः अस्ति। अतः मम जीवितेन अहं पठितुं एकं पाठः
'दीनानुकम्पा' ~~ए~~ एकं ~~एक~~ उत्तम मनुष्यस्य गुणः
आसीत् । तत काले अध्यापिकस्य दीनानुकम्पा कारणेन
~~अहं~~ ~~अहं~~ तत समये अहं न मृत्यु करोति । अद्य ~~[illegible]~~
मां जीवनाशा आगच्छति ।. अतः ~~[illegible]~~ मम जीवितेन अहं
पठितुं एकं महत् पाठं "दीनानुकम्पेन एकं छात्रस्य
मानसिक विषमं मृत्यु आसीत्". 'अतः दीनानुकम्पाः एकं
मनुष्यस्य स्वभावस्य महत गुणः अस्ति" खलु अवदत्"।.
अध्यापिकस्य मनसे सन्तोषः समुत्पन्नः ।